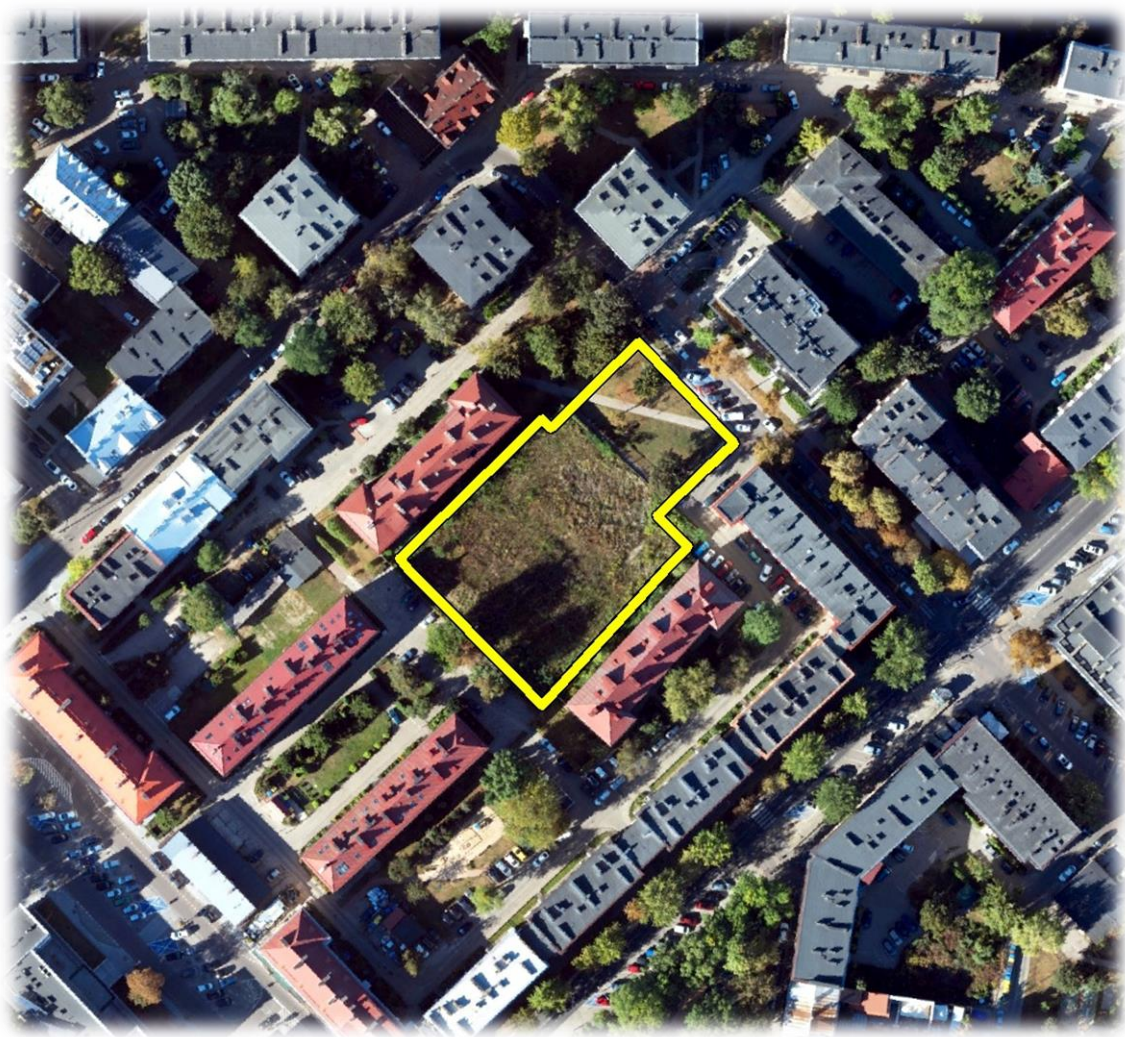

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI OSIEDLA CENTRUM W BIAŁYMSTOKU
W REJONIE ULIC PIOTRKOWSKIEJ I NOWY ŚWIAT**

opracowanie:

mgr inż. Elżbieta Drożdżał

Elżbieta Drożdżał

mgr inż. Kamila Misiewicz

Kamila Misiewicz

Białystok, 21 czerwca 2024 r.

Urząd Miejski w Białymstoku
Departament Urbanistyki i Architektury
Referat Prac Studialnych

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele.....	4
1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku.....	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.....	7
1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	8
1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 ...	9
1.2.5. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej	9
1.2.6. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028	10
1.2.7. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030.....	12
1.2.8. Program ochrony środowiska przed hałasem dla obszaru województwa podlaskiego.....	13
1.2.9. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego	14
1.2.10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły	15
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	16
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	17
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	17
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	18
5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu.....	18
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu.....	26
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	27
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	27
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA	30
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE,	

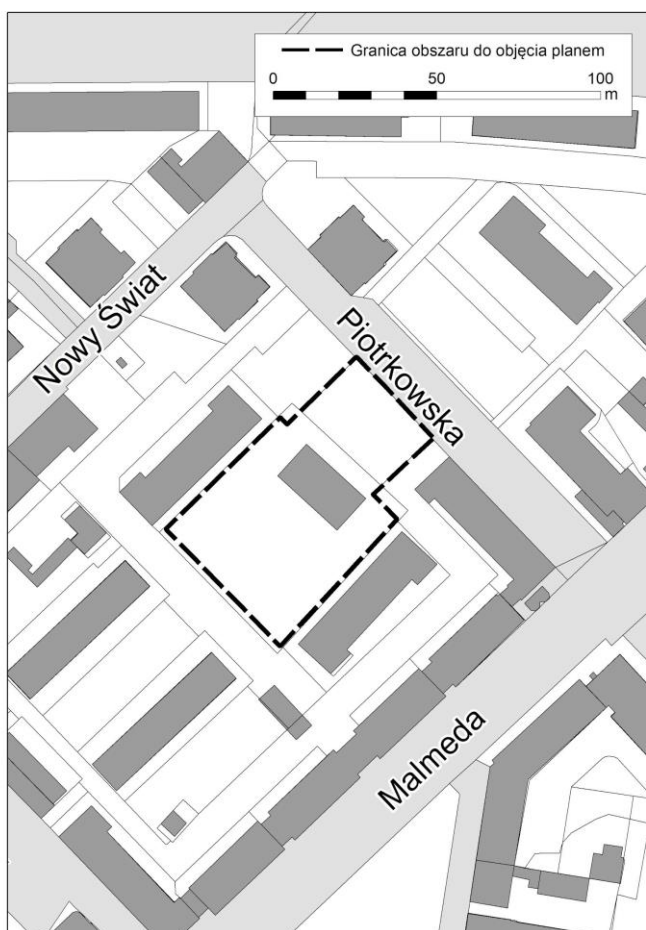
SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.....	33
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	36
10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	36
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi	38
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)	40
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	41
WYKORZYSTANE MATERIAŁY	45
SPIS TABEL	47
SPIS RYSUNKÓW	47
SPIS ZDJĘĆ	48
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW	48
OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM WYKONAWCÓW PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (DZ. U. Z 2023 R. POZ. 1094 Z PÓŹN. ZM.)	49

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu planu i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404).

Teren przedmiotowego projektu planu (rys. 1) poddawany strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko dotyczy obszaru objętego uchwałą Nr LXXV/1034/23 Rady Miasta Białystok z dnia 23 października 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat.

Rysunek 1 Załącznik do uchwały Nr LXXV/1034/23 Rady Miasta Białystok z dnia 23 października 2023 r.

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni ok. 0,3636 ha, ograniczony ulicą Piotrkowską, drogą wewnętrzną 16KDW oraz działkami o nr ewid. 1340/27, 1340/26, 1340/29 i 1340/35 (obręb nr 11).

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.). Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Obszar opracowania jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum (rejon ul. Lipowej i Nowy Świat) uchwalonego uchwałą Nr XXXVII/454/12 Rady Miasta Białystok z dnia 17 grudnia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z dnia 10 stycznia 2013 r. poz. 207) zmienionego uchwałami Nr LI/802/18 Rady Miasta Białegostoku z dnia 18 czerwca 2018 r. oraz Nr LXXIV/1021/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 września 2023 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynikała przede wszystkim ze złożonego wniosku dotyczącego zmiany ustaleń terenu 2.7U,MW, na którym dawniej zlokalizowany był budynek przedszkola samorządowego.

W projekcie planu utrzymuje się główne przeznaczenie terenu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i usługową (odnosząc się do mpzp obowiązującego). W projekcie planu ponownie przeanalizowano zasady zabudowy i zagospodarowania terenu i utrzymano udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 20 % oraz zwiększono powierzchnię zabudowy do 50 %. Zakłada się kształtowanie nowej zabudowy z uwzględnieniem obecnego i projektowanego zagospodarowania terenów sąsiednich, w dostosowaniu do terenów będących przedmiotem ochrony konserwatorskiej.

Na terenie oznaczonym na rysunku projektu planu symbolem **1MW-U** ustala się następujące klasy przeznaczenia:

- 1) podstawowe – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usług;
- 2) uzupełniające – teren komunikacji drogowej wewnętrznej i zieleni urządzonej.

Na całym obszarze objętym projektem planu wyklucza się następujące klasy przeznaczenia terenu:

- a) teren usług rzemieślniczych takich jak:
 - warsztaty: samochodowe, blacharsko-lakiernicze, mechaniczne, wulkanizacyjne,
 - warsztaty: stolarskie (w tym wyrób trumien), ślusarskie, kamieniarskie (w tym wyrób nagrobków),
- b) teren usług handlu wielkopowierzchniowego,
- c) teren usług kultu religijnego takich jak:
 - domy pogrzebowe,
 - krematoria.

Na całym terenie zakazuje się lokalizacji:

- 1) garaży typu „blaszak”,
- 2) tymczasowych obiektów budowlanych.

Istnieje możliwość realizacji inwestycji gminnych zawartych w omawianym projekcie planu miejscowego ze środków własnych Gminy Białystok z wykorzystaniem funduszy UE oraz środków zewnętrznych, jednak trudne jest to do dokładniejszego sprecyzowania na obecnym etapie procedury planistycznej.

1.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat powiązany jest z następującymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

Wnioski wynikające z uwarunkowań ekofizjograficznych dotyczące omawianego obszaru:

- Mapa przydatności terenu do funkcji użytkowych w *Ekofizjografii Białegostoku* (2012) przedstawia analizowany obszar jako teren inwestycyjny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy (rys. 2). Znajdują się tu grunty antropogeniczne nasypowe; w wyniku wprowadzanej zabudowy oraz realizacji sąsiadującego układu komunikacyjnego profile gleb zostały zniekształcone, przemieszane. Zieleń osiedlowa stanowi uzupełnienie struktury przyrodniczej miasta. Obecnie w obrębie obszaru opracowania nie występują budynki.

Obszary z dominującą funkcją ochrony konserwatorskiej

Pomniki przyrody

**Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta
na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska**

Granica systemu korytarzy ekologicznych - maksymalny zasięg terenów budowlanych

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

Fragmenty dolin rzecznych - preferowane do urządzenia zieleni miejskiej i terenowych obiektów sportowo-rekreacyjnych

Zieleń osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Potencjalne tereny inwestycyjne

Tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

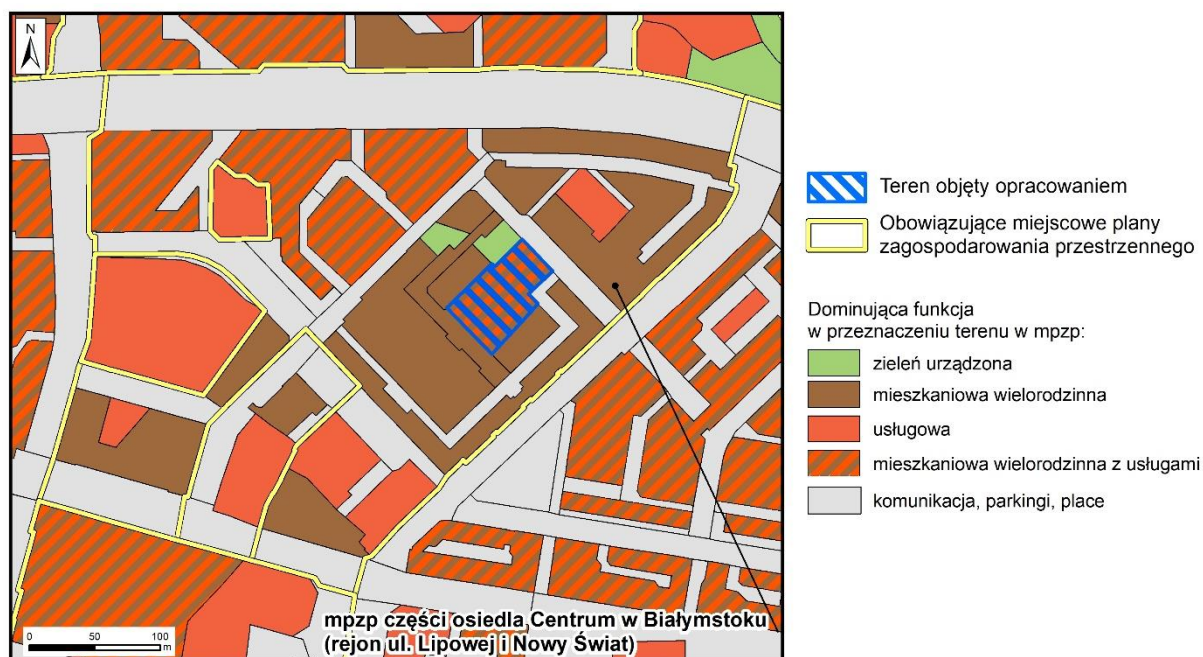
źródło: *Ekofizjografia Białegostoku* (Kwiatkowski i Gajko 2012)

Obszar objęty projektem planu oznaczony został w *Studium* na załączniku graficznym „Struktura funkcjonalno-przestrzenna” (rys. 3) jako 1CS - tereny centrum śródmiejskiego. Na tym terenie funkcje podstawowe to: zabudowa usługowa (usługi rynkowe i nierynkowe), zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, zabudowa mieszkaniowa wysokiej intensywności oraz zabudowa wielofunkcyjna (usługowo-mieszkaniowa). Funkcje uzupełniające to: zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności, tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacja, infrastruktura techniczna oraz istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie będą naruszać ustaleń *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*.

1.2.3. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na przeważającej części przedmiotowego obszaru (rys. 4) obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku (rejon ul. Lipowej i Nowy Świat) uchwalonego uchwałą Nr XXXVII/454/12 Rady Miasta Białystok z dnia 17 grudnia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z dnia 10 stycznia 2013 r. poz. 207) zmienionego uchwałami Nr LI/802/18 Rady Miasta Białegostoku z dnia 18 czerwca 2018 r. oraz Nr LXXIV/1021/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 września 2023 r.

Rysunek 4 Obszar objęty opracowaniem na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w mpzp części osiedla Centrum w Białymstoku (rejon ul. Lipowej i Nowy Świat) na terenie oznaczonym symbolem 2.7U,MW przeznaczonym pod zabudowę usługową i wielorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzonej. Jest to teren, na którym dawniej zlokalizowany był budynek przedszkola samorządowego – obecnie teren ten nie jest zabudowany.

W projekcie planu zakłada się utrzymanie głównego przeznaczenia terenu pod zabudowę usługową oraz mieszkaniową wielorodzinną oraz kształtowanie nowej zabudowy z uwzględnieniem obecnego i projektowanego zagospodarowania terenów sąsiednich, w dostosowaniu do obszarów objętych ochroną konserwatorską.

Ustalenia omawianego projektu planu miejscowego będą spójne względem ww. planowanego oraz zrealizowanego sąsiedztwa w obowiązującym planie miejscowym.

1.2.4. Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 3) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 4) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 5) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 6) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 7) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 8) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 9) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zapisy projektu planu nie wpływają negatywnie na dążenie do osiągnięcia ww. celów *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022*.

1.2.5. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej

Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka (2013) został opracowany w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w 2011 i 2012 r., spowodowanych głównie emisją ze źródeł komunikacyjnych oraz tzw. niską emisją (spalanie paliw na cele ogrzewania). Najważniejsze działania naprawcze koncentrują się na ograniczeniu emisji ze źródeł komunikacyjnych oraz emisji pochodzącej z sektora bytowo-komunalnego.

W 2020 r. w strefie aglomeracja białostocka stężenie średnioroczne B(a)P wynosiło 2 ng/m³ (przekraczając poziom docelowy o 1 ng/m³). W związku z powyższym zmieniono w 2022 r. obowiązujący *Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka*

wskazując przyczyny powstania przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu oraz określono działania naprawcze zmierzające do poprawy jakości powietrza. Termin realizacji *Programu* w zakresie działań niezbędnych do przywrócenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu ustalono na dzień 30 czerwca 2028 r. Termin realizacji *Programu* w zakresie działań niezbędnych do przywrócenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 oraz pyłu zawieszonego PM2,5 ustalono na dzień 31 grudnia 2023 r.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji.

Działania kierunkowe, czyli mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz B(a)P w zakresie planowania przestrzennego polegają na uwzględnianiu w planach miejscowych:

- zachowania ciągłości korytarzy ekologicznych,
- kształtowania zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza na terenach regeneracji i przewietrzania,
- stosowania odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- tworzenia publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- wprowadzania zieleni izolacyjnej do ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- dopuszczenia stosowania paliw stałych na terenach, na których nie ma możliwości uzyskania warunków podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub gazowej, lub na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku stosowania źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW,
- preferowania zaopatrzenia w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej (w obszarach, gdzie jest to technicznie możliwe),
- rozbudowy sieci ulic, która pozwoli ograniczyć wewnętrzmiejski ruch tranzytowy przez obszar śródmieścia,
- tworzenia stref ruchu pieszego i uspokojonego na obszarze śródmieścia,
- uwzględnienia konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.

1.2.6. Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025-2028

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki polityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2021 – 2024 jest dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądaných (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2021-2024 Kierunek interwencji
Ochrona klimatu i jakości powietrza	Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenia hałasem	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem hałasu - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego i kolejowego; Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia ochrony środowiska przed hałasem;
Pola elektromagnetyczne	Ochrona mieszkańców przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych;
Gospodarowanie wodami	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania, ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody - Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
Gospodarka wodno-ściekowa	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki wodno-ściekowej - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami;
Gleby	Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi;
Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta; - Poprawa jakości środowiska;
Zasoby przyrodnicze	Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należytym stanie;
Zagrożenia poważnymi awariami	Doskonalenie systemu ochrony mieszkańców i środowiska przed skutkami poważnych awarii - Zapewnienie warunków do skutecznego usuwania skutków zagrożeń środowiska;
Edukacja ekologiczna	Podniesienie stanu świadomości ekologicznej mieszkańców. Kształtowanie postaw proekologicznych - Udostępnianie informacji o środowisku zgodnie z ustawą dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

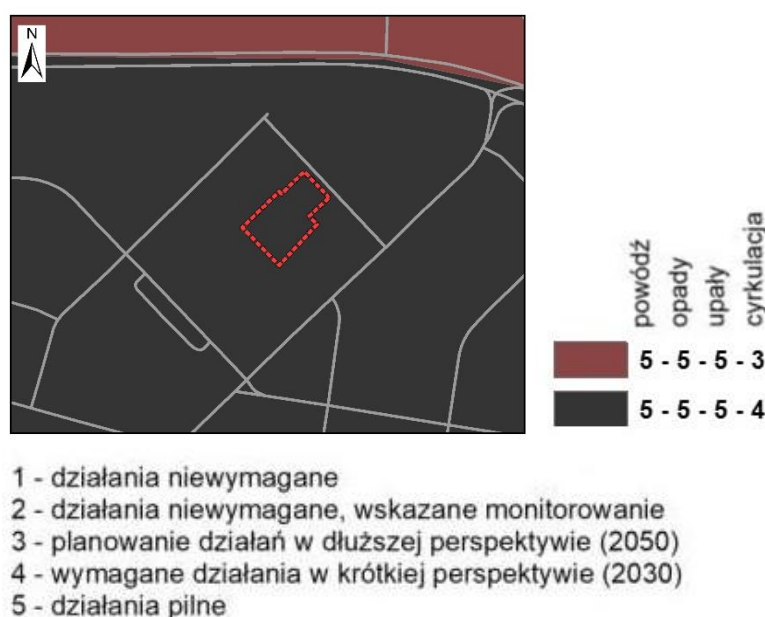
1.2.7. Plan Adaptacji Miasta Białostok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białostok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białostok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami
- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Białegostoku są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Rysunek 5 Przestrzenny rozkład ryzyka związanego z zagrożeniami klimatycznymi w sektorze Gospodarka przestrzenna

Źródło: Opracowanie na podst. Planu adaptacji Miasta Białostok do zmian klimatu do roku 2030 (2019)

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* (SPA2020), czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna

być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawalnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

Przeprowadzona analiza na podst. MPA ukazuje, że omawiany obszar w sektorze gospodarki przestrzennej (rys. 5) wymaga pilnych działań adaptacyjnych w stosunku do zagrożeń klimatycznych, tj. powodzi, opadów i upału oraz działań w krótkiej perspektywie (2030) odnośnie cyrkulacji powietrza (zanieczyszczenie powietrza, przewietrzanie). Analizowany teren w obowiązującym planie jak i w omawianym projekcie planu został przeznaczony pod zainwestowanie dostosowane do sąsiedztwa pod względem funkcji, utrzymano także na tym samym poziomie wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej. Drzewa wartościowe (dwa z trzech) wskazane do zachowania w obowiązującym planie miejscowym zostały usunięte w przeciągu ostatnich kilku lat, zaś trzecie jest w słabym stanie zdrowotnym i zamiera, dlatego jego dalsza ochrona jest bezpodstawna. W zainwestowaniu tego terenu na etapie sporządzania projektu budowlanego niezbędne będzie wygospodarowanie odpowiedniego udziału terenu pod zielen, mającą niezaprzeczalny korzystny wpływ na regulowanie powietrza zwiększając jego wilgotność a zmniejszając temperaturę otoczenia, dodatkowo retencjonując wodę w glebie. Mikro tereny zieleni w zabudowanej przestrzeni są niezbędne by dynamizować wymianę powietrza i w sposób naturalny odbierać napływ wody opadowej.

1.2.8. Program ochrony środowiska przed hałasem dla obszaru województwa podlaskiego

Program ochrony środowiska przed hałasem dla obszaru województwa podlaskiego (2024 r.) to dokument, którego celem jest zarządzanie i kontrola hałasu w celu ochrony ludzi i środowiska przed negatywnymi skutkami uciążliwych dźwięków. Program obejmuje identyfikację i ocenę źródeł hałasu, opracowanie strategii jego redukcji, wdrażanie odpowiednich działań i zaleceń, a także określenie ogólnych zasad monitorowania i raportowania postępów z jego realizacji.

Na terenie Białegostoku nie ustanowiono obszarów cichych oraz stref przemysłowych w rozumieniu zapisów ustawy Prawa ochrony środowiska.

Programem objęto wszystkie źródła hałasu zobrazowane w opracowaniu strategicznej mapy hałasu – drogi o ruchu ponad 1000 poj., linie kolejowe, lotnisko w Krywlanach.

W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz w indywidualnych decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu należy przeciwdziałać powstawaniu konfliktów przestrzennych, wynikających z narażenia na oddziaływanie hałasu terenów, które zalicza się do chronionych przed hałasem w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska, poprzez niedopuszczanie do zagospodarowania takich terenów w obszarach o niekorzystnym klimacie akustycznym.

Stosowanie w planowaniu przestrzennym zasady strefowania tzn. wprowadzania określonego typu zabudowy i zagospodarowania terenu w zależności od występującego lub potencjalnego poziomu hałasu, może zawczasu ograniczyć uciążliwość związaną z ponadnormatywnym hałasem. Należy dążyć do właściwego strefowania akustycznego. Polega ono na tym, aby w odpowiednim układzie przestrzennym sąsiadowały ze sobą obszary o konkretnych funkcjach.

Podstawowe założenia strefowania, to:

- oddalanie zabudowy wymagającej ochrony akustycznej od źródeł hałasu oraz zmienność parametrów tej zabudowy (intensywności, wysokości itp.),

- ekranowanie źródeł hałasu zabudową niewymagającą ochrony akustycznej,
- wprowadzanie zwartej zieleni izolacyjnej i kształtowanie rzeźby terenu,
- wprowadzanie ekranów akustycznych w pasach drogowych (tylko w ostateczności).

W projekcie mpzp uwzględniono zgodnie z *Programem ochrony przed hałasem* (dostosowując się zarówno do przepisów Prawa ochrony środowiska) rozróżnienie funkcji i zagospodarowania terenu, a więc również dopuszczalnych poziomów hałasu. Teren objęty opracowaniem ma dogodne warunki akustyczne (po przeanalizowaniu danych ze *Strategicznej mapy hałasu miasta Białystok z 2022 r.*) pod względem zamieszkania i wypoczynku.

1.2.9. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele cząstkowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju, wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,

- zasada partycypacji społecznej,
- zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
- zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
- zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
- zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.10. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. *II aktualizacja Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły* stanowi wypełnienie zobowiązań wynikających z postanowień Ramowej Dyrektywy Wodnej w zakresie cyklicznej (sześcioletniej) aktualizacji planów gospodarowania wodami. *IlaPGW na obszarze dorzecza Wisły* jest głównym dokumentem planistycznym w zakresie gospodarowania wodami na tym obszarze dorzecza. Stanowi on podstawę do podejmowania decyzji kształtujących stan zasobów wodnych na obszarze dorzecza i zasady gospodarowania nimi. Służy także koordynowaniu działań zmierzających do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia lub utrzymania co najmniej dobrego stanu wód oraz ekosystemów od wód zależnych, poprawy stanu zasobów wodnych, poprawy możliwości korzystania z wód, zmniejszenia ilości wprowadzanych do wód lub do ziemi substancji mogących negatywnie oddziaływać na wody. Priorytetem *IlaPGW na obszarze dorzecza Wisły* jest stworzenie w ekosystemach wodnych i od wód zależnych warunków, określonych w RDW, sprzyjających osiągnięciu celów środowiskowych wyznaczonych dla poszczególnych JCW oraz dla obszarów chronionych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym jest utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne jest dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Omawiany obszar znajduje się w zlewni rzeki Białej. Rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobią ją do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono

termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r. W *IlaPGW* zalecono z kategorii działań – poprawę warunków hydromorfologicznych rzek i potoków i wskazano w nim grupę działań – poprawę stanu elementów hydromorfologicznych w zakresie spełnienia celów środowiskowych.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny (zgodnie z oceną stanu na 2019 r.). Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrażona.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak pisma: WPN.411.1.12.2024.MS2 z dnia 5 kwietnia 2024 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (znak pisma: NZ.0522.15.2024 z dnia 12 kwietnia 2024 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje obszar określony w uchwale Nr LXXV/1034/23 Rady Miasta Białystok z dnia 23 października 2023 r. (rys. 1) wraz z uwzględnieniem jego sąsiedztwa oraz lokalnych powiązań funkcjonalno-przestrzennych i ekologicznych.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Szczególną uwagę zwrócono na następujące zagadnienia:

- 1) dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania przestrzennego do uwarunkowań przyrodniczych,
- 2) zapewnienie trwałości podstawowych procesów przyrodniczych,
- 3) zapewnienie warunków odnawialności zasobów środowiska,
- 4) eliminowanie lub ograniczanie zagrożeń i negatywnego oddziaływania na środowisko,
- 5) lokalne walory środowiska.

Celem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziałyvaniach. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem ustaleń projektu planu miejscowego. W trakcie prognozowania uwzględnia

się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami (w tym wtórnymi) oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Do zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

W celu oceny skutków zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta. Wyniki analizy Prezydent Miasta przekazuje co najmniej raz w kadencji Radzie Gminy.

Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym zostanie poszerzona o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów miejscowych z dokładnym przeanalizowaniem przyjętego zagospodarowania m.in. na tle morfologicznej doliny rzecznej, Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218, terenów szczególnego zagrożenia powodzią, istniejących obszarów objętych prawną formą ochrony przyrody i terenów proponowanych do jej ustanowienia, gruntów rolnych i leśnych, terenów zieleni urządzonej, w szczególności ogrodów działkowych oraz ogólnodostępnych parków. Ponadto wykazane zostaną zmiany w infrastrukturze komunikacyjnej i technicznej ważne z punktu widzenia realizacji planów przekładające się na jakość życia mieszkańców oraz poprawę jakości środowiska i adaptacji miasta do zmian klimatu. Do ww. analizy zostaną wykorzystane ortofotomapy Białegostoku, mapy ewidencji gruntów i budynków oraz inne dostępne opracowania z zakresu wspomnianych zagadnień.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne z realizacji jego

ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Istniejący stan środowiska w obszarze objętym projektem planu

budowa geologiczna, geomorfologia oraz powierzchnia terenu

W szerszym układzie przyrodniczym, teren objęty opracowaniem położony jest na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Budulcem pokrywy glebowej są utwory czwartorzędowe zlodowacenia środkowopolskiego. Rzędne terenu w obszarze opracowania wahają się od ok. 135,8 m n.p.m. w części północno-zachodniej do ok. 137 m n.p.m. w części południowo-wschodniej.

Na podst. sporządzonych map w *Opracowaniu ekofizjograficznym dla terenu miasta Białegostoku* (Kwiatkowski i in, 2004) pt. Geomorfologia i Geologia (rys. 6) widoczne jest, że obszar objęty projektem mpzp znajduje się na wysoczyźnie moreny dennej zbudowanej z gliny zwałowej.

Rysunek 6 Charakterystyka form geomorfologicznych w obszarze objętym projektem mpzp
źródło: *Opracowanie na podst. mapy pt. Geomorfologia (Ekofizjografia Białegostoku, 2011)*

W *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 2012) na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zaważa się natomiast, że obszar opracowania znajduje się na równinie wodnolodowcowej utworzonej przez piaski i żwiry wodnolodowcowe.

Obszar opracowania charakteryzuje się przepuszczalnością zróżnicowaną, ze względu na występujące grunty antropogeniczne nasypowe. W wyniku wprowadzanej zabudowy oraz realizacji sąsiadującego układu komunikacyjnego profile gleb zostały zniekształcone, przemieszane.

warunki hydrogeologiczne

Biorąc pod uwagę podział hydrograficzny zlewni topograficznych zauważa się, że omawiany obszar znajduje się w zlewni Białej (dokładnie w jej przyrzeczu). Rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana

jako silnie zmieniona część wód. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobią go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Ogólna ocena stanu wód Białej jest od wielu lat zła, na co ma wpływ wielkość oddziaływania aglomeracji i mały przepływ naturalny wód w stosunku do ilości odprowadzanych, dobrze oczyszczonych ścieków. W ocenie jakości uwidacznia się zły stan ekologiczny rzeki oraz wpływ związków biogenych powodujących eutrofizację wód.

W wyniku zabudowy zlewni zmniejszyła się powierzchnia chłonna, zdolna do retencjonowania wody i kierowania jej do odpływu podziemnego za pośrednictwem wód gruntowych. Obecnie wody te są przechwytywane przez system kanalizacji deszczowej, kierowane do cieków i szybko wyprowadzane ze zlewni. W okresach utrzymującej się suszy hydrologicznej cieki (w tym rzeka Biała) na terenie miasta są i będą zagrożone wysychaniem, występującym minimalnym poziomem lustra wody. Udział drobnych powierzchni chłonnych w postaci trawników, zieleńców, grup drzew na terenie zainwestowanym ma możliwość częściowego spowolnienia odpływu i zatrzymania wody w glebie.

Spływ wód gruntowych z terenu opracowania następuje w kierunku rzeki Białej. Z terenów utwardzonych, pokrytych sztuczną nawierzchnią woda odprowadzana jest w sposób sztuczny, tzn. kierowana do sieci kanalizacji deszczowej, wówczas praktycznie cała objętość wody opadowej i roztopowej jest szybko wyprowadzana ze zlewni.

Głębokość występowania pierwszego poziomu wody od powierzchni terenu kształtuje się, w obszarze objętym opracowaniem, na poziomie 2 - 4 m p.p.t. Poziom wód gruntowych może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśli.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052 o dobrym stanie ilościowym i dobrym stanie chemicznym.

Teren opracowania nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

jakość powietrza

Klasyfikacja strefy Aglomeracja Białystok (kod strefy PL2001), w której znajduje się miasto Białystok, uzyskana w ocenie jakości powietrza za 2021 rok (GIOŚ 2022) w odniesieniu do substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi przedstawia się następująco:

- z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), tlenku węgla (CO), benzenu (C₆H₆), pyłu zawieszonego PM₁₀, ołowiu (Pb) w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A; dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} – klasa wynikowa A1 (brak przekroczeń średniorocznego poziomu dopuszczalnego II fazy) oraz klasa A (brak przekroczeń poziomu dopuszczalnego I fazy),
- z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni), benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D1.

Ozon troposferyczny (przyziemny) jest zanieczyszczeniem wtórnym. Powstaje on w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych

i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalone paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i zmęczenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

Porównanie wyników pomiarów benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ z wielolecia 2012 - 2021 wskazuje na występowanie problemów z dotrzymywaniem obowiązujących standardów dla tego zanieczyszczenia w województwie podlaskim. Poziom docelowy dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀ został dotrzymany w strefie Aglomeracja Białostocka w 2016, 2018, 2019 i 2021 roku. W pozostałych latach odnotowano przekroczenia normowanych standardów. B(a)P mierzony w pyłe zawieszonym pochodzi głównie ze spalania paliw stałych do celów grzewczych, ze źródeł bytowo-komunalnych („niska” emisja). Charakteryzuje się on sezonowym rozkładem stężeń, które wyraźnie wzrastają w sezonie grzewczym.

W sezonie zimowym podwyższone stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ i PM_{2,5} oraz B(a)P można powiązać z emisją z systemów grzewczych, związaną z sektorem komunalno-bytowym. W okresie letnim wysokie stężenia pyłu zawieszonego, bliskie poziomowi dopuszczalnego lub powyżej, wskazują na udział komunikacji.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy, ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórki i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

Teren objęty analizą znajduje się poza systemem przyrodniczym miasta wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*, nie pełni istotnych powiązań z terenami objętymi formą ochrony przyrody oraz lokalnymi korytarzami ekologicznymi. Jednakże, należy zauważyć, że zieleń osiedlowa wpływa w mikroskali na zmniejszenie negatywnych oddziaływań zurbanizowanej przestrzeni (zmniejszenie termiki otoczenia, zwiększenie wilgotności powietrza, pochłanianie zanieczyszczeń) oraz stanowi powiązania z sąsiednimi osiedlami. Obszar objęty opracowaniem sąsiaduje z niewielkimi pod względem powierzchniowymi terenami przeznaczonymi pod zieleń urządzoną w obowiązującym planie miejscowym (rys. 4).

Obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się także poza istotnymi z punktu widzenia przyrodniczego, obszarami wyznaczonymi w opracowaniu ekofizjograficznym. Jednocześnie zapewnienie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej zdolnej do wegetacji roślinności oraz retencji wód opadowych umożliwi wzmocnienie systemu przyrodniczego, a także zapewni odpowiednie standardy życia ludzi w mieście.

szata roślinna

W *Ekofizjografii Białegostoku* z 2011 r. nie poddawano rozpoznaniu zbiorowisk roślinnych na terenach zurbanizowanych. Natomiast w *Opracowaniu ekofizjograficznym dla terenu miasta Białegostoku* z 2004 r. zinventaryzowano na działce o nr geod. 1340/28

zbiorowisko łąki świeżej ze zw. *Arrhenatherion elatioris* (zdj. 1, 3a i 3b). W grupie tej znajdują się miejskie trawniki, które są ubogie florystycznie w porównaniu do tych zbiorowisk występujących na obrzeżach dolin rzecznych.

Zdjęcie 1 Widok na teren zieleni towarzyszącej zabudowie z przebiegiem ciągu pieszego
Fot. Elżbieta Drożdżał (9.05.2024 r.)

Na terenie działki o nr geod. 1341 (obręb nr 11), po wyburzeniu kilka lat temu budynku niefunkcjonującego przedszkola, nastąpiła sukcesja ekologiczna roślinności na terenie zrównanym i budowlanym. Obecnie widoczne jest wkraczanie krzewów (lilak pospolity, robinia akacjowa) oraz pnączy (m.in. bluszcz pięciolistkowy, powój polny) od strony zewnętrznej działki. Dawniej, w latach 90. na tym terenie znajdowały się pojedyncze, wysokie drzewa. Po ich usunięciu utrzymywano na tym terenie niską roślinność, bez udziału krzewów i drzew. Występują tu obecnie gatunki roślin o małych wymaganiach ekologicznych.

Podczas inwentaryzacji w terenie w dniach 8 i 9 maja 2024 r. w rejonie objętym projektem planu zaobserwowano zmiany w liczbie drzew w stosunku do 2012 roku, czyli do okresu, z którego pochodzi obowiązujący plan miejscowy. Z trzech drzew oznaczonych na rysunku planu jako drzewa wartościowe, wskazane do zachowania, obecnie: 2 szt. drzew – usunięto, a jedno - jest w złym stanie zdrowotnym. Jednocześnie na analizowanym terenie zauważono dwa drzewa o wyróżniającym się pokroju względem występujących młodych jarząbów pospolitych i jarząbów szwedzkich (niedawno nasadzonych). Jedno z nich – klon jawor *Acer pseudoplatanus* (zdj. 3a) jest zlokalizowany przy bloku przy ul. I. Malmeda 17, zaś drugie – klon zwyczajny *Acer platanoides* (zdj. 3b) przy ciągu spacerowym. Ich zachowanie w dużej mierze będzie zależało od projektu budowlanego realizowanego na tym terenie.

Zdjęcie 2a i 2b Widok na teren, na którym nastąpiła sukcesja roślinności po wyburzeniu budynku przedszkola (2a - w kier. ul. dr I. Białówny, 2b –w kierunku ul. Piotrkowskiej)
Fot. Elżbieta Drożdżał (08.05.2024 r.)

Dojrzałe drzewa stanowią element przyrodniczy wzbogacający krajobraz osiedla. Ponadto pełnią rolę schronień dla wielu gatunków zwierząt, w tym ptaków, służą jako skuteczne filtry powietrza (usuwając szkodliwe zanieczyszczenia z niego), magazynują

również węgiel pobierany z atmosfery w postaci CO₂, pomagając łagodzić skutki zmian klimatu na obszarach miejskich. Drzewa, szczególnie w strefie śródmiejskiej, zmniejszają wpływ miejskiej wyspy ciepła (zjawiska klimatycznego polegającego na występowaniu wyższej temperatury powietrza w mieście w porównaniu z terenami podmiejskimi) oraz retencjonują wodę i zapobiegają podtopieniom.

Zdjęcie 3a i 3b Wyróżniające się drzewa w obrębie terenu opracowania
Fot. Elżbieta Drożdżał (8 i 9.05.2024 r.)

Obszar objęty projektem planu znajduje się w III strefie wegetacji porostów, w której na korze drzew dominują gatunki porostów o plechach skorupiastych i proszkowatych (Kwiatkowski i Gajko 2012 za Matwiejuk 2007). Są to porosty odporne na związki fitotoksyczne.

fauna

Teren zabudowy z udziałem zieleni wysokiej i niskiej jest miejscem bytowania dla wielu gatunków ptaków: jerzyki, kawki i gawrony, szpaki, gołębie miejskie, sikory bogatki, modraszki, wróble, kosy i czeczotki. Skład gatunkowy w mieście nie jest stały. W obrębie opracowania i w jego sąsiedztwie występują gatunki zwierząt charakterystyczne dla miast. Drzewa i krzewy stanowią schronienie dla ptaków, umożliwiają zbudowanie gniazda. Niektóre ptaki występują sezonowo, inne - nawet zimą. Ponadto ptaki wielu gatunków, charakteryzując się bardzo plastycznym behawiorem, łatwo dostosowują się do zmiennych warunków środowiska. Ich zdolność do lotu sprzyja możliwości szybkiej ucieczki od zagrożeń (zarówno ludzi, jak i samochodów). W przypadku braku naturalnych miejsc lęgowych ptaków (np. dziupli) wówczas budynki stanowią miejsca ich gniazdowania, zasiedlając otwory

wentylacyjne, przestrzenie stropodachów i strychów, gzymsy, wnęki i szpary w elewacjach, pod rynnami i parapetami.

Zachowanie istniejących wartości przyrodniczych w postaci dobrze rozwiniętych drzew jest cenne pod względem kontynuowania bytu istniejących już biocenoz, dlatego wskazane jest dalsze ich funkcjonowanie w dostosowaniu do zmiany zagospodarowania terenu.

Kwitnące drzewa i kwiaty korzystnie wpływają na liczebność owadów błonkoskrzydłych (pszczoł, trzmieli) oraz motyli w mieście, m.in. mniszki pospolite, czy kwitnące jarząby i lilaki stanowią bazę pokarmową dla owadów.

Teren objęty opracowaniem nie stanowi obszaru zasobnego w gatunki zwierząt w porównaniu z terenami miejskimi w postaci lasów czy też dolin rzek. W jego obrębie istnieje natomiast możliwość występowania drobnych ssaków.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2022 r. wyniosła 8,2 °C (GUS 2023). Okres wegetacyjny trwa około 200 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,3 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w dziesięcioleciu 2011 - 2020 wyniosła 645 mm, a w 2022 r. – 603 mm (GUS 2023). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Cechy charakterystyczne dla klimatu terenów zurbanizowanych to: obniżenie wilgotności powietrza, zmniejszenie prędkości wiatru przy jednoczesnej tendencji do występowania miejsc o zwiększonej porywistości wiatru, zmniejszenie amplitudy temperatur dnia do nocy, utrwalanie się w okresie zimowym podwyższonej temperatury – w stosunku do temperatur na terenach podmiejskich.

Obszar opracowania, wg funkcji klimatycznych (system wymiany powietrza) określonych w *Ekofizjografii Białegostoku* (2011, 212) scharakteryzowany został jako teren utrudniający przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń pomiędzy nimi. Należy zauważyć, że w mniejszej skali zadrzewienia, skwery itp. wpływają korzystnie na zwiększenie wilgotności powietrza i retencję wody, zmniejszenie temperatury otoczenia. O szerszym zasięgu oddziaływania na teren strefy śródmiejskiej ma, oddalona od analizowanego terenu, rzeka Biała, która jest traktowana jako teren dynamizujący wymianę powietrza.

Obecnie analizowany obszar jest niezabudowany, porośnięty głównie roślinnością niską oraz krzewami z niewielkim udziałem drzew. Stanowi on niewielki fragment znacznie większego terenu traktowanego jako miejska wyspa ciepła (zjawisko klimatyczne polegające na występowaniu wyższej temperatury powietrza w mieście w porównaniu z terenami podmiejskimi). W mikro skali, obecnie niezagospodarowany teren zmniejsza termikę otoczenia, zwiększa wilgotność, a drzewa dodatkowo zacieniają. Utrzymana minimalna powierzchnia biologicznie czynna zdolna do wegetacji roślinności i retencji wspomogą niwelować negatywne skutki zurbanizowanej przestrzeni.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

- Na obszarze objętym projektem planu przedmiotem ochrony konserwatorskiej są:
- część obszaru miasta Białegostoku, wpisana do rejestru zabytków decyzją WKZ nr KI.WKZ-5340/22/77 z dnia 01.09.1977 pod nr 406 układ urbanistyczny XVI-XIX w.,

Obszar objęty projektem planu nie znajduje się w zasięgu oddziaływania hałasu kolejowego oraz przemysłowego (*Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok*, 2022 r.).

promieniowanie elektromagnetyczne

W obecnym stanie zagospodarowania obszaru nie występują stacje bazowe telefonii komórkowej. Nadajniki znajdujące się w otoczeniu terenu objętego opracowaniem nie stwarzają zagrożeń dla ludzi, pola elektromagnetyczne są wypromieniowywane na dużych wysokościach, w przestrzeni niedostępnej dla ludności. Najbliższa stacja bazowa telefonii komórkowej znajduje się na dachu budynku przy ul. Nowy Świat 2 (za zachodnią granicą opracowania).

Średnie natężenia pola elektromagnetycznego na obszarze Białegostoku dla kategorii miast powyżej 200.000 mieszkańców wyniosło 0,73 V/m w 2021 roku. W żadnym z badanych punktów w obszarze miasta nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 1,4 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m). Pomiarów wykonanych w ramach stałej sieci monitoringowej w Białymstoku nie wykazały przekroczeń norm dopuszczalnych. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku uznaje się za dotrzymane w obszarze pomiarowym, gdy żadna z wartości wskaźnikowych WME (wskaźnik poziomu emisji pól elektromagnetycznych dla miejsc dostępnych dla ludności dla składowej elektrycznej pola) nie przekracza wartości 1. Z przeprowadzonych badań w 2021 roku na terenie Białegostoku w żadnym punkcie pomiarowym wskaźnik WME nie przekroczył wartości 1 (najwyższa wartość to 0,1) (GIOŚ 2022).

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji projektu planu

W przypadku braku analizowanego projektu planu na terenie objętym opracowaniem będzie nadal obowiązywać miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku (rejon ul. Lipowej i Nowy Świat) uchwalony uchwałą Nr XXXVII/454/12 Rady Miasta Białegostoku z dnia 17 grudnia 2012 r. wraz z jego zmianami. W obowiązującym planie miejscowym teren objęty opracowaniem przeznaczony został pod zabudowę usługowo-mieszkaniową. W obu przypadkach, w wyniku zainwestowania budowlanego, nastąpi zmiana w dotychczasowym zagospodarowaniu terenu poprzez zmniejszenie powierzchni zdolnej do retencji, wegetacji roślinności, zwiększy się udział powierzchni uszczelnionej i zabudowanej.

Analizowany projekt planu miejscowego został dostosowany do obecnej sytuacji występującej w terenie oraz do warunków, z jakimi inwestor zakupił analizowane działki. W wyniku przeprowadzonych wizji w terenie zaobserwowano brak dwóch drzew oznaczonych w dotychczasowym, obowiązującym planie miejscowym, wskazanych ówczesznie do ochrony, natomiast trzecie drzewo jest w słabym stanie zdrowotnym i nie ma podstaw do dalszej jego ochrony ustaleniami planistycznymi.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będzie miała oddziaływanie lokalne, ograniczające się do granic jego terenu. Nie przewiduje się, by ustalenia projektu mpzp wpłynęły negatywnie na obszary Natura 2000 (znajdujące się poza Białymstokiem) oraz pozostałe formy ochrony przyrody (powierzchniowe lub pojedyncze) położone w obszarze miasta.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.) określa rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (m.in. inwestycje o określonej powierzchni w zakresie np. zabudowy mieszkaniowej lub usługowej, z towarzyszącą im infrastrukturą, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów itd.).

Wpływ ewentualnych przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (niewykluczona lokalizacja w przyszłości na omawianym terenie) będzie dokładniej rozpatrywany na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

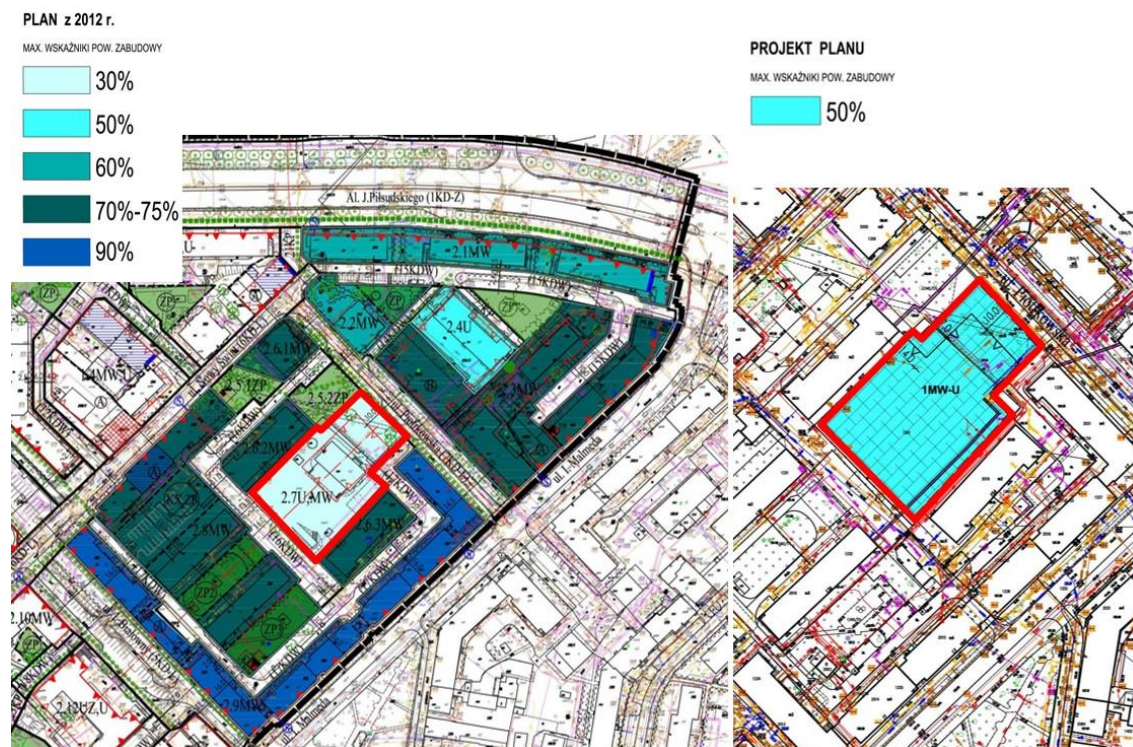
Stan środowiska na obszarze objętym projektem planu został opisany we wcześniejszym rozdziale. Sąsiedztwo analizowanego terenu stanowią tereny zurbanizowane, zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna oraz towarzyszące jej usługi. Omawiany obszar znajduje się również poza obszarem podstawowego systemu przyrodniczego wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* oraz poza lokalnymi korytarzami ekologicznymi wskazanymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone od analizowanego terenu ok. 7,6 km w kier. północnym i ok. 8,5 km w kier. wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska oraz ok. 12,2 km w kier. zachodnim – Bagienna Dolina Narwi (rys. 10). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie Białegostoku (najbliższy: rezerwat przyrody Las Zwierzyniecki w odległości ok. 1,7 km w kier. południowym) oraz drzewa będące pomnikami przyrody (najbliższe: wiąz szypułkowy *Ulmus laevis* w odległ. ok. 65 m w kier. północno-wschodnim).

Zagadnieniem istotnym w silnie zurbanizowanej przestrzeni miejskiej jest zadbanie o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Każdy zachowany fragment zieleni na gruncie rodzimym stwarza możliwość połączeń ekologicznych w mikroskali w środowisku śródmiejskim, z ogólnym niedoborem przestrzeni zdolnych do wegetacji roślinności. Umożliwiają one funkcjonalnie wzmocnienie systemu przyrodniczego miasta. Struktury zieleni zapewniają miastu podniesienie standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach

zatrzymywana jest woda deszczowa, co przyczynia się do spowolnienia lub redukcji jej odpływu oraz poprawy bilansu wodnego zlewni.

Rysunek 8 Analiza maksymalnej powierzchni zabudowy
 źródło: Departament Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Białymstoku

Rysunek 9 Analiza minimalnej powierzchni biologicznie czynnej
 źródło: Departament Urbanistyki i Architektury Urzędu Miejskiego w Białymstoku

W projekcie planu utrzymano przeznaczenie terenu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną i usługową. Ponownie przeanalizowano zasady zabudowy i zagospodarowania terenu (rys. 8 i 9) i utrzymano udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 20 % oraz zwiększono powierzchnię zabudowy do 50 %. Sąsiedztwo przedmiotowego terenu jest bardziej zintensyfikowane pod względem planowanej zabudowy oraz uszczelnienia gruntu niż analizowany obszar wraz z jego określonymi wskaźnikami. Zwiększenie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej mogłoby stanowić podstawę do potencjalnych uzasadnionych roszczeń odszkodowawczych w związku z istotnym ograniczeniem lub uniemożliwieniem dalszego korzystania z nieruchomości (lub jej części) w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą (art. 36 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Na terenach miejskich infiltracja do gruntu jest bardzo ograniczona, dużo jest nawierzchni nieprzepuszczalnych. Ważne także jest by tam, gdzie to możliwe nie utwardzać powierzchni i zachować bezpieczny udział terenu biologicznie czynnego, szczególnie drobnych powierzchniowo nawierzchni trawiastych z dendroflorą. Biorąc pod uwagę niewydolność miejskiego systemu kanalizacji deszczowej oraz odbiorników naturalnych podczas intensywnych opadów deszczu, podczas prac projektowych związanych z budową nowych inwestycji powinno się zagospodarowywać nadmiar wód „u źródła”. Zaleca się rezygnację z niektórych powierzchni uszczelnionych na rzecz powierzchni przepuszczalnych (np. parkingi, niektóre ciągi komunikacyjne). Szczególnie ważne jest wyposażenie w rozwiązania sprzyjające retencjonowaniu wód opadowych nowobudowanych inwestycji powodujących znaczące uszczelnianie powierzchni terenu i zwiększenie spływu powierzchniowego. Problemy z gospodarowaniem wodami opadowymi wynikają z zaległości w rozwoju sieci kanalizacji deszczowej, które nagromadziły się na przestrzeni kilkudziesięciu lat. Procesy urbanizacyjne prowadzą do zwiększenia obszarów nieprzepuszczalnych, jednak nie musi być to równoznaczne ze zwiększeniem fal wezbraniowych i pogarszaniem jakości wód Białej w przyszłości. Warunkiem jest zwiększenie retencji wód deszczowych na obszarze zlewni przez tworzenie obszarów infiltracyjnych lub odpowiednie kształtowanie terenu ułatwiające przejęcie nawalnego opadu i zwiększenie czasu retencji wód opadowych. Stosowanie takich rozwiązań technicznych prowadzi nie tylko do bardziej równomiernego dopływu wód do rzeki, ale także do poprawy jej jakości przez zmniejszenie zawartości materiału wleczonego i zawieszonego w wodzie.

Żyjemy w czasach kryzysu klimatycznego i nasze działania należy podporządkować wymogom trudnej rzeczywistości – coraz częstszym i skrajnym zjawiskom pogodowym jak długotrwałe susze, gwałtowne i krótkotrwałe opady. Śródmieście jest szczególnym terenem w przestrzeni miejskiej, jest ono bardziej nastawione na zainwestowanie niż tereny podmiejskie. Odpowiedzią na postępujące uszczelnienie powierzchni i niski stopień nasycenia zielenią może być zielona akupunktura miasta, która oznacza drobnoskalową interwencję w przestrzeni publicznej. Zielona akupunktura (nazywana również akupunkturą zieleni) to punktowe wprowadzanie do tkanki miejskiej licznych i niewielkich elementów zieleni (a co za tym idzie rozszczelnienie powierzchni miast), które w szerszej perspektywie tworzą system. Celem takiego postępowania jest m.in. poprawa jakości życia mieszkańców oraz estetyki przestrzeni, wzmacnianie usług ekosystemowych na terenie miasta, ale także adaptacja miast do zmian klimatu. Ewentualne zachowanie istniejących drzew także będzie miało bardziej wymierne oddziaływanie w przestrzeni miejskiej niż nowe nasadzenia. Odtworzenie wartości przyrodniczych generowanych przez dojrzałe drzewa poprzez nasadzenia zastępcze jest kwestią kilkudziesięciu lat i fakt ten powinien być uwzględniany w bilansie korzyści i kosztów inwestycji jako rodzaj utraconej korzyści.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS JEGO OPRACOWYWANIA

Zgodnie z *Polityką ekologiczną państwa 2030* budowa innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju jest wymogiem nowoczesnej polityki państwa. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka.

Szczególne znaczenie w osiągnięciu celów polityki ekologicznej przypisane jest jednostkom samorządu terytorialnego. W ich gestii leży racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem, suszami i powodzią oraz stratami przez nie powodowanymi, jak również przyrodę przed nadmierną presją. Prawidłowe kształtowanie oraz ochrona krajobrazu mogą odegrać kluczową rolę w utrzymaniu łączności ekologicznej w środowisku. Planowanie przestrzenne uwzględniające ważne elementy krajobrazu oraz środowiska przyrodniczego jest w stanie zagwarantować utrzymanie oraz odbudowywanie łączności ekologicznej w środowisku.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska należy zaliczyć m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Użytkowanie zasobów przyrodniczych to prawo obywateli, a jednocześnie obowiązek władz publicznych, polegający na tym, aby zapewnić trwały dostęp do tychże zasobów przyszłym pokoleniom. Do najważniejszych wyzwań w dziedzinie ochrony środowiska należy zrównoważone, oszczędne i racjonalne gospodarowanie jego zasobami naturalnymi. Podejmowanie wysiłków na rzecz zapewnienia dostępu do tych zasobów następnym pokoleniom jest szczególnie istotne w świetle postępującej urbanizacji, która, tworząc bodźce dla rozwoju gospodarczego, będzie zwiększała presję na zasoby pożywienia, wody i energii.

Ustalenia planistyczne omawianego dokumentu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju uwzględniają:

- wymagania ochrony środowiska,
- równowagę terenów przeznaczonych pod zabudowę względem zachowania minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, hałasu i pól elektromagnetycznych.

Istotą prowadzenia *Krajowej Polityki Miejskiej 2030 (KPM 2030)* jest stawianie czoła wyzwaniom rozwojowym oraz budowanie warunków do wzmacniania zdolności miast i miejskich obszarów funkcjonalnych do zrównoważonego rozwoju, polepszania jakości życia mieszkańców i budowania odporności na obserwowane zmiany klimatu. Dokument ten wyznacza sześć celów. Wśród nich jest m.in.

- Miasto kompaktowe – oznacza dążenie do rozwoju obszarów miejskich (w zwartości strukturalnej) w sposób zrównoważony i odpowiedzialny oraz do racjonalnego wykorzystania przestrzeni.
- Miasto zielone – oznacza przeciwstawianie się pogłębianiu kryzysu klimatycznego, przeciwdziałanie skutkom zmian klimatu, ograniczenie emisji zanieczyszczeń powietrza oraz odbudowywanie ekosystemów na obszarach miejskich (zwiększanie terenów zieleni oraz ciągłość ekosystemów przenikających się z obszarami zurbanizowanymi).

W realizacji wizji i celów *KPM 2030*, obowiązują zasady, gdzie jednym z priorytetów jest dbałość o zazielenianie obszarów miejskich, co ma bardzo korzystny wpływ na jakość życia mieszkańców. Każda inwestycja czy pakiet przedsięwzięć na danym obszarze miejskim powinien być analizowany pod kątem ochrony środowiska przyrodniczego i zwiększania powierzchni biologicznie czynnej z zielenią dającą cień oraz zielenią wysoką, która pozytywnie wpływa na odczuwanie skrajnie wysokich temperatur przez mieszkańców miast. Ponadto powinny być uwzględniane zielone dachy czy fasady oraz różne formy retencjonowania wody.

Omawiany teren był już zainwestowany, obecnie jest przygotowany do ponownego zagospodarowania, w wyniku czego nastąpi wtórna urbanizacja, co jest korzystne pod względem kreowania miasta kompaktowego wg *Krajowej Polityki Miejskiej*. Jednocześnie należy zadbać o odpowiedni udział powierzchni biologicznie czynnej w postaci zieleni urządzonej, najlepiej kształtowanej w sposób różnorodny ze szczególnym uwzględnieniem wprowadzenia roślinności na gruncie rodzimym. Dopelnieniem różnych form zieleni, na terenach śródmiejskich, w miejscach o dużym zagęszczeniu zabudowy, jest realizacja zielonych dachów czy też ścian budynków.

Wśród kluczowych wyzwań obszarów miejskich w *KPM 2030* jest m.in.:

- Niwelowanie negatywnych skutków zmian klimatu w miastach – wprowadzenie standardu ochrony i kształtowania zieleni w procesach inwestycyjnych, upodmiotowienie prawne „błękitno-zielonej” infrastruktury, gospodarowanie zasobami wodnymi w układzie zlewniowym (w tym m.in. tworzenie systemów rozproszonej retencji, projektowanie pasów przydrożnych z wykorzystaniem zielonej retencji, kształtowanie zieleni w formie wklęsłej), mechanizmy finansowe, legislacyjne i organizacyjne na rzecz zwiększenia naturalnej retencji, przeciwdziałanie powodziom miejskim oraz suszom i ich skutkom poprzez zmiany legislacyjne (w tym m.in. wyeliminowanie wzrostu zagospodarowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, prowadzenie polityki informacyjnej z zakresu retencji wodnej oraz zachowania powierzchni przepuszczalnych i biologicznie czynnych), wprowadzenie planu zarządzania błękitno - zieloną infrastrukturą miasta jako realizacji rekomendacji opracowania „planu zazieleniania”, zawartej w unijnej *Strategii na rzecz bioróżnorodności 2030* (w tym m.in. plan zarządzania drzewostanem miejskim).
- Poprawa jakości środowiska przyrodniczego w miastach – zmiany legislacyjne zwiększające możliwość rozwoju błękitno-zielonej infrastruktury na terenach intensywnie zagospodarowanych (ochrona terenów zieleni przed nadmierną zabudową powierzchniami szklanymi oraz ochrona terenów „dzikiej” zieleni, które pełnią istotną rolę w kontekście adaptacji zmian klimatu, np. pełniąc funkcje retencyjne), ujednolicenie planowania z zakresu ochrony powietrza w miastach, niwelowanie głównych źródeł niskiej emisji w transporcie oraz ograniczenie hałasu (ograniczenie ruchu samochodowego).

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Dla wspierania zrównoważonego rozwoju miast kluczowe znaczenie będzie mieć dalsze wdrażanie polityki w zakresie zrównoważonego planowania i projektowania przestrzeni miejskiej, w tym zapobieganie rozlewaniu się miast. Inteligentne mechanizmy planowania i zarządzania mogą wpływać na zachowania dotyczące mobilności, popychając je w kierunku bardziej zrównoważonych form transportu i zmniejszenia zapotrzebowania na transport. Mogą one również zwiększyć efektywność energetyczną budynków, zmniejszając presję na środowisko i jednocześnie poprawiając jakość życia człowieka. Dobrze zaplanowane obszary miejskie, zapewniające łatwy dostęp do terenów zieleni oraz umożliwiające tworzenie zielonej i błękitnej infrastruktury miejskiej, mogą dawać korzyści dla zdrowia i jakości życia człowieka, także łagodzić odczuwalne przez mieszkańców miast skutki zmian klimatu.

Ustalenia zawarte w projekcie planu miejscowego nie naruszają zasad ochrony powietrza określonych w *Polityce ekologicznej Państwa 2030* związanych z zagadnieniami dot. eliminacji tzw. niskiej emisji oraz odpowiedniego planowania przestrzennego i ochrony korytarzy i kłînów napowietrzających.

W *Polityce Ekologicznej Państwa 2030* zauważono, że hałas drogowy jest źródłem największych negatywnych i uciążliwych akustycznych oddziaływań na środowisko na terenach miast, gdzie liczba osób narażonych na ten hałas wciąż wzrasta. Hałas jest czynnikiem stresogennym i stanowi istotne zagrożenie dla zdrowia ludzi. W celu rozpoznania zagrożenia hałasem, w tym jego dokuczliwości wykorzystano w projekcie planu dane ze *Strategicznej mapy hałasu miasta Białystok* z 2022 r. W projekcie planu ustalono odnoszenie hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami jako do terenu w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Dodatkowo w budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu edukacji ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych.

Według *PEP2030* Emisja sztucznie wytwarzanych pól elektromagnetycznych (PEM) w środowisku utrzymuje się na bardzo niskim poziomie, stanowiącym jedynie kilka procent wartości dopuszczalnej. Jednak ze względu na stale rosnącą liczbę źródeł PEM, głównie stacji bazowych telefonii komórkowej i pojawiające się obawy społeczeństwa związane z ich potencjalnym wpływem na zdrowie, poziom PEM w środowisku będzie w dalszym ciągu monitorowany. By zabezpieczyć społeczeństwo przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę łączności bezprzewodowej telefonii i internetu z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza granicami planu oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach. Dodatkowo zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nieumieszczanych na budynkach). Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku zainstalowania nowych nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. masztów, stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są odnotowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności.

II aktualizacja Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. Analizowany teren należy do zlewni rzeki Białej, a docelowo do obszaru dorzecza Wisły. Na terenach pozostawionych jako minimalna powierzchnia biologicznie czynna będzie następowała infiltracja wód opadowych i ich retencjonowanie. W projekcie mpzp umożliwiono kształtowanie powierzchni terenu poprzez działania prowadzące do spowolnienia lub powstrzymania odpływu wody (opadu atmosferycznego) z analizowanego terenu poprzez np. wykorzystanie takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności itp. Działania takie wspomogą proces podczyszczania wód opadowych oraz zapewnią prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

Głównym celem *Europejskiej Konwencji Krajobrazowej* jest zachowanie krajobrazów jako podstawowego komponentu europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego. Ochrona krajobrazu oznacza działania na rzecz zachowania i utrzymywania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i harmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. W dostosowaniu się

do ww. celu w projekcie planu miejscowego uwzględniono część obszaru miasta Białegostoku, wpisaną do rejestru zabytków decyzją WKZ nr KI.WKZ-5340/22/77 z dnia 01.09.1977 pod nr 406 układ urbanistyczny XVI-XIX w.

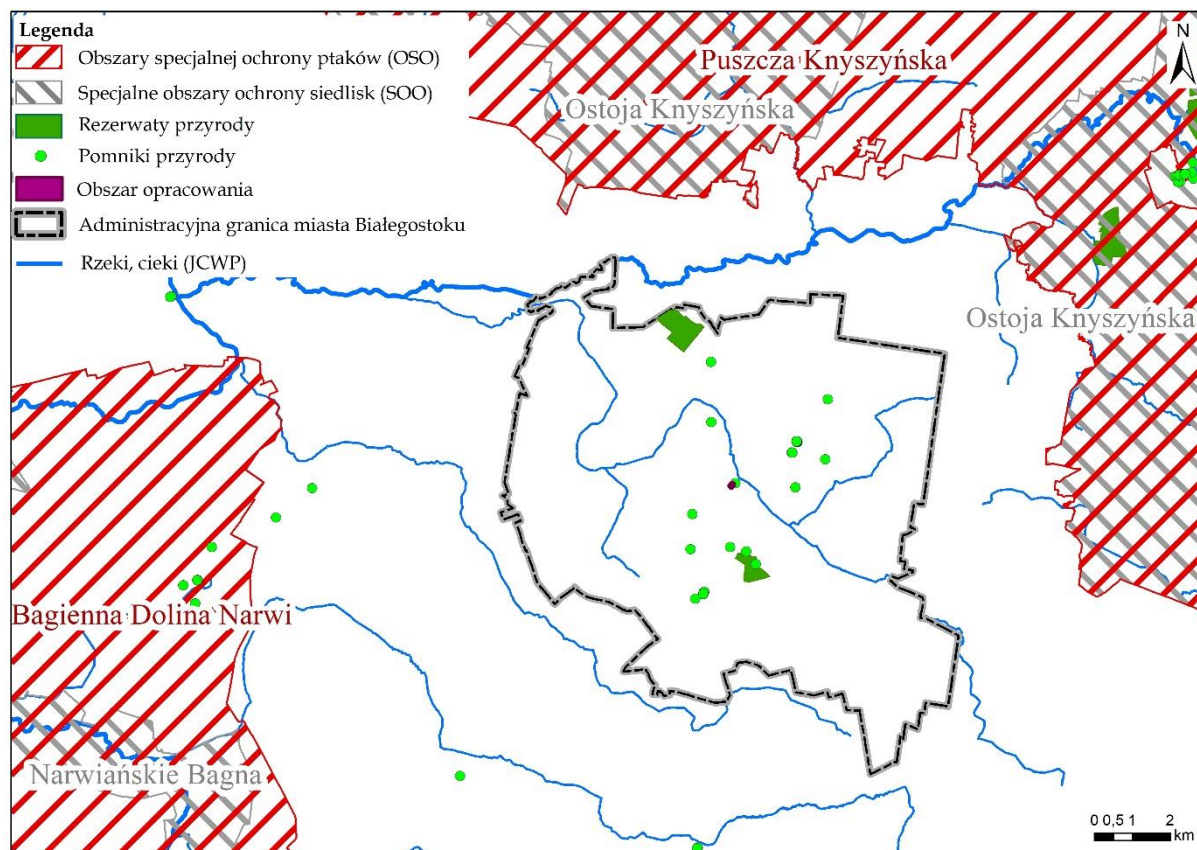
Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły negatywnie na zmianę klimatu. Zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania jest korzystne pod względem utrzymania równowagi pomiędzy terenem zabudowanym, uszczelnionym a powierzchnią zdolną do retencji i wegetacji roślinności. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Zgodnie z celami zawartymi w *SPA2030* należy uwzględniać zmiany klimatyczne w miastach poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. W pierwszej kolejności na terenie objętym projektem planu powinna mieć miejsce retencja wód opadowych „u źródła”. Należy zauważyć, że na analizowanym terenie w celu adaptacji do zmian klimatu w skali mikro utrzymano udział minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na tym samym poziomie co w planie obowiązującym. Nie uległa ona zmniejszeniu. Zieleń w mieście poprawia jakość powietrza wzbogacając ją w tlen, w upalne dni reguluje temperaturę dając chłód i zacienienie w dzień, a oddając ciepło w nocy.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych, względem położenia terenu objętego projektem planu, obszarów Natura 2000 (rys. 10) – Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006) oraz Bagienną Dolinę Narwi (kod PLB200001), ich zadanie ochronne a także cel i geograficzny zasięg terenów, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań w związku z realizacją postanowień projektu mpzp na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródliskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Ponadto nie wpłynie na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będących głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej będącej obszarem specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie jako zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

Zagrożeniem dla Bagiennnej Doliny Narwi jako obszaru specjalnej ochrony ptaków (OSO) jest zmiana stosunków wodnych oraz zaniechanie ekstensywnej gospodarki pastwiskowo-łąkarskiej. Realizacja ustaleń projektu planu nie będzie miała wpływu na ww. aspekty.

Rysunek 10 Lokalizacja analizowanego terenu względem najbliższych obiektów i obszarów objętych formą ochrony przyrody

W związku z powyższym, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 2) w skali lokalnej, który będzie różny w poszczególnych etapach inwestycyjnych.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
Różnorodność biologiczna	zanik terenu z postępującą sukcesją ekologiczną na terenach dotychczas niezainwestowanych	-/+ S B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenie wskazanym do zainwestowania zdolnej do wegetacji roślin oraz retencji z ukierunkowaniem na kształtowanie roślinności miejskiej, towarzyszącej zabudowie w kompozycji wielostopniowej (drzewa, krzewy i rośliny okrywowe);	+ S B
Ludzie	wprowadzenie klasyfikacji obszaru planistycznego ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami,	+ D S B/P

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku
w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Ocena skutków ¹⁾
	oddziaływanie miejskiej wyspy ciepła (wyższa temperatura, mniejsza wilgotność powietrza, mniejsza zdolność retencyjna, większe zanieczyszczenie powietrza),	- D B
	zabezpieczenie ludzi przed potencjalnym promieniowaniem elektromagnetycznym,	+ D S B
	zachowanie udziału powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na jakość życia w zurbanizowanej tkance miasta,	+ D B/P
Zwierzęta	przebywanie drobnych zwierząt (w tym ptaków) wśród drzew i krzewów, zdolnych do funkcjonowania w strefie miejskiej,	+ D B
Rośliny	udział minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w formie zieleni o kompozycji wielostopniowej (drzewa, krzewy i rośliny okrywowe), wprowadzenie roślinności w obrębie parkingów,	+ D B
	kształtowanie zieleni towarzyszącej zabudowie na gruncie rodzimym,	+ S B
Woda	kontynuacja podłączania budynku do systemu wodno – kanalizacyjnego,	+ D S B
	dążenie do utrzymania zdolności retencyjnej terenu w wyniku planowanego zainwestowania analizowanego obszaru,	+ B S D/Śr
Powietrze	zmniejszenie zasięgu dotychczasowej powierzchni zajętej przez roślinność mającej wpływ na łagodzenie zmian klimatycznych,	- S/K B
	zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego oraz wprowadzenie roślinności w obrębie parkingów,	+ P D
	stosowanie nowoczesnych technologii względem ochrony powietrza, w źródłach ciepła korzystanie z proekologicznych nośników energii lub podłączenie do ogólnomiejskiej sieci ciepłnej,	+ D B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu poprzez zrównania, wykopy, nasypy itp. podczas realizacji zabudowy,	-/+ D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy, zachowanie minimalnego terenu biologicznie czynnego,	+ S B/P
	wzrost udziału powierzchni uszczelnionych, zabudowanych,	- D S B
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiającej retencjonowanie wód opadowych,	+ D S B
Krajobraz	kształtowanie krajobrazu zurbanizowanego uwzględniającego wartości historyczne (dostosowanie wysokości budynków do sąsiadującej zabudowy) oraz zielonej akupunktury w części śródmiejskiej miasta,	+ D S B
Klimat	warunki topoklimatyczne obszaru kształtowane istniejącą i projektowaną zabudową,	- D S B/P
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej zdolnej do retencji wód opadowych i roztopowych oraz wegetacji roślinności,	+ S D B/P
Zasoby naturalne	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej zdolnej do retencji wód opadowych i roztopowych oraz wegetacji roślinności,	+ S D B
Zabytki	uwzględnienie stanowiska archeologicznego oraz terenu wpisanego do rejestru zabytków,	+ S B
Dobra materialne	wskaźniki i parametry zagospodarowania nawiązujące do sąsiedztwa analizowanego obszaru.	+ D S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch – chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie,
„+” – pozytywne, „-” – negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym, poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu oraz jego bezpośredniego sąsiedztwa.

10.1. Ustalenia projektu planu miejscowego ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

- ❖ **w zakresie kształtowania terenów zieleni, w tym pośrednio ochrony powietrza, krajobrazu i klimatu:**
 - ustala się zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
 - ustala się kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,
 - ustala się w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
 - ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną na terenie o symbolu 1MW-U - minimum 20 %;
- ❖ **w zakresie ochrony wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych oraz pośrednio klimatu:**
 - ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
 - dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub korzystanie z własnych ujęć wody, zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
 - ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
 - dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków lub innych systemów zgodnie z przepisami odrębnymi,

- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych ustala się następujące odbiorniki wód opadowych i roztopowych:
 - a) grunt, przy wykorzystaniu systemów retencji wody (tzn. działań prowadzących do spowolnienia lub powstrzymania odpływu wody (opadu atmosferycznego) z działki budowlanej, terenu lub zlewni, poprzez np. budowę urządzeń wodnych, a także wykorzystanie terenów nieutwardzonych, podmokłych, niecek chłonnych i zagłębień terenowych porośniętych roślinnością, oczek wodnych oraz skupisk roślinności i zadrzewień),
 - b) rzekę Białą, zlokalizowaną poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów;

❖ **w zakresie ochrony powietrza i pośrednio klimatu:**

- w zakresie zaopatrzenia w ciepło:
 - 1) ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych wzdłuż ulicy Piotrkowskiej oraz z istniejących i projektowanych sieci ciepłowniczych w sąsiadujących ulicach,
 - 2) dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii, niż określone w pkt 1 lit. a i d,
- ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną na terenie o symbolu 1MW-U - minimum 20 %,
- ustala się w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie;

❖ **w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi:**

- w zakresie ochrony przed hałasem dopuszczalny poziom hałasu ustala się na całym obszarze objętym planem - jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców, z zastrzeżeniem poniższego punktu,
- w budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu edukacji ustala się zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych,
- ustala się obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza granicami planu oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych zlokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach,
- zakazuje się lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach);

❖ **w zakresie gospodarki odpadami:**

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów w oparciu o plan gospodarki odpadami.

Na terenie objętym projektem planu ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym lokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m. Ustalenie to wynika z *Dokumentacji rejestracijnej lotniska Białystok-Krywlany* z mapy pt. Powierzchnie ograniczające wysokość zabudowy i obiektów naturalnych w rejonie lotniska Białystok-Krywlany.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych w projekcie planu rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym na zdrowie ludzi

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Transpiracja przez drzewa oraz roślinność niską wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Odpowiednio zagospodarowane i utrzymywane obszary zieleni pełnią szereg funkcji: ekologiczne, klimatyczne, aerosanitarne, retencyjne, estetyczne i rekreacyjne.

Czynnikiem, który złagodzi negatywne skutki antropopresji dla środowiska przyrodniczego, wspomogą zachowanie ekologicznych funkcji terenów oraz zwiększy zasoby wodne, jest zachowanie powierzchni przepuszczalnej umożliwiającej wegetację roślin, zapewniającej warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie planu ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalną powierzchnię biologicznie czynną dla terenu o symbolu 1MW-U przeznaczonego pod zainwestowanie. Dodatkowo ustalenie zieleni wysokiej w obrębie parkingów: co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w jego obrębie lub po jego obrysie, wspomogą zatrzymanie wody opadowej, wpłynie korzystnie na lokalny mikroklimat oraz powietrze podczyszczając z kancerogennych produktów spalania paliw, pyłów i innych zanieczyszczeń. Ponadto roślinność wpływa na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność złagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych.

Ustalono, że odbiornikami wód opadowych i roztopowych jest grunt przy wykorzystaniu systemów retencji wody oraz rzeka Biała (zlokalizowana za granicą projektu planu) za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów. Utrzymany udział powierzchni biologicznie czynnej oraz odpowiednio kształtowana rzeźba terenu spowalniająca odpływ wody deszczowej będą oddziaływać na prawidłowy obieg wody w przyrodzie.

Stan jakości powietrza w obszarze objętym projektem planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, może się poprawić m.in. w wyniku wykorzystania odnawialnych źródeł energii (OZE). W celu większego wpływu na lepszą jakość powietrza zapewniono na terenie

wskazanych do zainwestowania jak największy wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do planowanego przeznaczenia terenu.

Obszar opracowania znajduje się na terenie miejskiej wyspy ciepła, która powstaje w wyniku akumulacji ciepła przez materiały, z których zbudowane są budynki, place, ulice, oraz emisję ciepła antropogenicznego uwalnianego do powietrza w wyniku procesów spalania m.in. węgla i gazu, a także z transportu samochodowego. Równocześnie występuje osłabienie prędkości wiatru w centrum w porównaniu z terenem pozamiejskim. Z działań łagodzących zjawisko miejskiej wyspy ciepła zaleca się zachowywanie w miastach niezabudowanych przestrzeni, a tam, gdzie przewidziano zabudowę, zadbanie o obecność drzew – np. skwery, place zabaw i zacienienie ulic zielenią. Teren ujęty w opracowaniu stanowi niewielki obszar (dwie działki ewidencyjne) w strefie śródmiejskiej. Analizowany teren został przeznaczony pod zainwestowanie dostosowane do sąsiedztwa pod względem funkcji, utrzymano wskaźnik minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na tym samym poziomie. Niezaprzeczalnym pozytywem są tereny przeznaczone pod zieleni urządzoną w sąsiedztwie omawianego obszaru, mające wpływ na regulację powietrza zwiększając jego wilgotność a zmniejszając temperaturę otoczenia. Dwa drzewa wskazane do zachowania w obowiązującym planie miejscowym zostały usunięte w przeciągu ostatnich kilku lat, a trzecie jest w słabym stanie zdrowotnym i zamiera, dlatego jego dalsza ochrona jest bezpodstawną.

Zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na terenach wskazanych do zainwestowania, dostosowanie ustaleń dotyczących zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii są zgodne z celami zawartymi w *SPA2030*. Dodatkowo w pierwszej kolejności na terenie objętym projektem planu powinna mieć miejsce retencja wód opadowych „u źródła”. Nie przewiduje się by zamierzenia określone w projekcie planu miejscowego wpłynęły negatywnie na klimat.

W zakresie ochrony ludności przed hałasem przyjęto dopuszczalny poziom hałasu w środowisku na całym obszarze objętym projektem planu – jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Omawiany obszar ma korzystne warunki akustyczne pod względem zamieszkania i wypoczynku. Najbliżej sąsiadujące ulice nie stanowią istotnego zagrożenia hałasem komunikacyjnym. Oddziaływanie akustyczne Alei J. Piłsudskiego (na teren objęty opracowaniem) jest buforowane przez budynki zlokalizowane wzdłuż tej ulicy. Ustalenia planistyczne nie zakazują wprowadzenia rozwiązań technicznych, konstrukcyjnych budynków lub w otoczeniu działki w celu zminimalizowania potencjalnego oddziaływania hałasu.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są odnotowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Obsługa telekomunikacyjna w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu będzie odbywać się z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych poza granicami planu oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych zlokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach. Dodatkowo w projekcie planu zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach).

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska rosnącym strumieniem odpadów.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na środowisko i zdrowie ludzi. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Uwzględniając lokalizację najbliższych obszarów Natura 2000 (rys. 10), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczone zostało we właściwy sposób środowisko, w tym zdrowie ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów projektu planu. Prognoza przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Pod względem napotkanych trudności podczas opracowania projektu planu (a zatem i prognozy) pojawił się problem niedostosowania aktualnej w zasobach Urzędu Miejskiego mapy ewidencji gruntów i budynków w kontekście rzeczywistych uwarunkowań (baza danych z 2024 r.) odnoszących się do lokalizacji pojedynczych drzew. Zauważalne było to w przypadku braku naniesionych na podkład geodezyjny wszystkich drzew, nie był on kompletny. Nie zaznaczono nowo nasadzonych drzew w sąsiedztwie ulicy, nie usunięto lokalizacji drzew, które zostały wycięte w przeciągu ostatnich lat.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat sporządzana była równocześnie z opracowaniem dokumentu planistycznego. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne w dostosowaniu do zgodności ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* jako dokumentu nadrzędnego przy jednoczesnym wykorzystaniu danych zawartych w opracowaniu ekofizjograficznym oraz innych dokumentach powiązanych z analizowanym obszarem. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu spowodowały uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań.

W prognozie nie zaproponowano rozwiązań alternatywnych, ponieważ zastosowane w projekcie planu rozwiązania nie wywołują lub niwelują istotne negatywne zagrożenie na cele i przedmiot ochrony występujących w dalszym otoczeniu obszarów Natury 2000. Z tego również względu nie zaproponowano działań kompensacyjnych.

Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu (czyli pozostawienie ustaleń obowiązującego planu miejscowego) spowodowałoby podobny charakter przekształceń, czyli zabudowanie oraz uszczelnienie powierzchni gruntu.

Nieruchomości ujęte w projekcie planu, obecnie niezabudowane, porośnięte roślinnością, stanowią własność prywatną. Biorąc pod uwagę ustalenia w planie obowiązującym wnioskowane przeznaczenie tego terenu w sporządzanym projekcie planu pod zieleń urządzoną

nie jest możliwe do uwzględnienia, ponieważ mogłoby stanowić podstawę do potencjalnych uzasadnionych roszczeń odszkodowawczych w związku z istotnym ograniczeniem lub uniemożliwieniem dalszego korzystania z nieruchomości (lub jej części) w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą (art. 36 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Dlatego też utrzymano linię zabudowy w tej samej odległości od strony ulicy Piotrkowskiej, co w planie obowiązującym.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska. Ustalenia planistyczne opierały się na zastosowaniu powyższej zasady. Minimalna powierzchnia biologicznie czynna została utrzymana na minimum 20 % powierzchni działki budowlanej, niezmiennie w stosunku do obowiązującego planu miejscowego.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) oraz art. 46 ust. 1 pkt 1 i art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.). Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych zamierzeń realizacyjnych dokumentu planistycznego.

Projekt planu obejmuje obszar o powierzchni ok. 0,3636 ha, ograniczony ulicą Piotrkowską, drogą wewnętrzną 16KDW oraz działkami o nr ewid. 1340/27, 1340/26, 1340/29 i 1340/35 (obręb nr 11).

Obszar opracowania jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum (rejon ul. Lipowej i Nowy Świat) uchwalonego uchwałą Nr XXXVII/454/12 Rady Miasta Białystok z dnia 17 grudnia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z dnia 10 stycznia 2013 r. poz. 207) zmienionego uchwałami Nr LI/802/18 Rady Miasta Białegostoku z dnia 18 czerwca 2018 r. oraz Nr LXXIV/1021/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 września 2023 r.

Potrzeba sporządzenia projektu planu miejscowego wynikała przede wszystkim ze złożonego wniosku dotyczącego zmiany ustaleń terenu 2.7U,MW, na którym dawniej zlokalizowany był budynek przedszkola samorządowego.

Według opracowania ekofizjograficznego z 2012 r. analizowany obszar określony został jako teren inwestycyjny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Omawiany teren pod względem geomorfologicznym znajduje się w obszarze moreny dennej utworzonej z gliny zwałowej. Pierwszy poziom wody gruntowej występuje na poziomie 2-4 m p.p.t., który może ulegać okresowym wahaniom w zależności od pory roku oraz ilości opadów atmosferycznych. Zieleń osiedlowa stanowi uzupełnienie struktury przyrodniczej miasta.

Teren objęty analizą znajduje się poza systemem przyrodniczym miasta wyznaczonym w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*, nie pełni istotnych powiązań z terenami objętymi formą ochrony przyrody oraz lokalnymi

korytarzami ekologicznymi. Jednakże, należy zauważyć, że zieleń osiedlowa wpływa w mikroskali na zmniejszenie negatywnych oddziaływań zurbanizowanej przestrzeni (zmniejszenie termiki otoczenia, zwiększenie wilgotności, pochłanianie zanieczyszczeń) oraz stanowi powiązania z sąsiednimi osiedlami. Obszar objęty opracowaniem sąsiaduje z niewielkimi pod względem powierzchniowymi terenami przeznaczonymi pod zieleń urządzonej w obowiązującym planie miejscowym.

W *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku* obszar objęty projektem planu oznaczony został na załączniku graficznym „Struktura funkcjonalno-przestrzenna” jako 1CS - tereny centrum śródmiejskiego. Na tym terenie funkcje podstawowe to: zabudowa usługowa (usługi rynkowe i nierynkowe), zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, zabudowa mieszkaniowa wysokiej intensywności oraz zabudowa wielofunkcyjna (usługowo-mieszkaniowa). Funkcje uzupełniające to: zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności, tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacja, infrastruktura techniczna oraz istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach. Ustalenia projektu planu nie naruszają ustaleń *Studium*.

Przystępując do opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat zadbano także by nie naruszyć celów i kierunków działań wielu dokumentów o skali lokalnej, wojewódzkiej i krajowej, na które przekładają się cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym Unii Europejskiej, np. *Krajowej Polityki Miejskiej 2030*, *Polityki ekologicznej państwa 2030*, *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej*, *Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021–2024 z perspektywą na lata 2025–2028*, *Planu Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030*, *Strategicznej mapy hałasu miasta Białystok*, *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla obszaru województwa podlaskiego*, *Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego*, *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016–2022*, *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*. Ponadto uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód, pól elektromagnetycznych i hałasu – czynników wpływających w dużym stopniu na zdrowie ludzi w strefie miejskiej.

Mając na uwadze konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju, w projekcie planu zadbano o wyrównanie potencjałów między terenami o charakterze otwartym i zabudowanym. Ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną na minimum 20 % na terenie o symbolu 1MW-U oraz określono nieprzekraczalne parametry zabudowy. Sposób zagospodarowania terenu będzie dokładniej rozpatrywany na poziomie projektu budowlanego. Tereny zieleni, nawet niewielkie powierzchniowo, stwarzają możliwość codziennego kontaktu z przyrodą. Struktury zieleni zapewniają miastu podniesienie standardów jakości życia (łagodzenie uciążliwości klimatu miejskiego i poprawę estetyki miasta). Dodatkowo na takich terenach zatrzymywana, retencjonowana jest woda deszczowa, co przyczynia się do spowolnienia lub redukcji jej odpływu oraz poprawy bilansu wodnego zlewni. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. Tereny zieleni osiedlowej umożliwiają także bytowanie dla wielu gatunków zwierząt (głównie drobnych ssaków oraz ptaków) i utrzymują powiązania przyrodnicze w mikroskali poza granicą opracowania.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wywoła zróżnicowane przekształcenia środowiska przyrodniczego w zależności od aktualnego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakteru zaproponowanych funkcji. Czynnikiem, który złagodzi negatywne skutki antropopresji dla środowiska przyrodniczego, wspomogę zachowanie ekologicznych funkcji terenów oraz utrzyma zasoby wodne, jest zachowanie

minimalnej powierzchni przepuszczalnej umożliwiającej wegetację roślin, zapewniającej warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu.

Urbanizacja w ujęciu przestrzennego rozwoju miasta jest zjawiskiem naturalnym. W związku z tym przekształcenia zmierzające do zmiany zagospodarowania poszczególnych terenów na obszarze miasta są nieuniknione. W przedmiotowym projekcie planu znajdują się zapisy mające na celu zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko poprzez ochronę lokalnych wartości przyrodniczych i krajobrazowych, ochronę wód powierzchniowych i gruntowych (oraz pośrednio podziemnych), ochronę przed hałasem i polami elektromagnetycznymi, ochronę powietrza i adaptację do zmian klimatu, ochronę dziedzictwa kulturowego, kształtowanie terenów zieleni osiedlowej oraz prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zagrożeń względem niekorzystnego wpływu na środowisko, w tym zdrowie ludzi. Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska. Ustalenia planistyczne opierały się na zastosowaniu powyższej zasady. Minimalna powierzchnia biologicznie czynna została utrzymana na minimum 20 % powierzchni działki budowlanej, niezmiennie w stosunku do obowiązującego planu miejscowego.

Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji ustaleń projektu planu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 (najbliższe: Puszcza Knyszyńska, Ostoja Knyszyńska oraz Bagienna Dolina Narwi) oraz integralność tych obszarów biorąc pod uwagę ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg terenu objętego opracowaniem.

W prognozie nie zaproponowano rozwiązań alternatywnych, ponieważ zastosowane w projekcie planu rozwiązania nie wywołują lub niwelują istotne negatywne zagrożenie na cele i przedmiot ochrony występujących w dalszym otoczeniu obszarów Natury 2000. Z tego również względu nie zaproponowano działań kompensacyjnych. Wariant „zerowy”, czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu (czyli pozostawienie ustaleń obowiązującego planu miejscowego) spowodowałoby podobny charakter przekształceń, czyli zabudowanie oraz uszczelnienie powierzchni gruntu.

Nieruchomości ujęte w projekcie planu, obecnie niezabudowane, porośnięte roślinnością, stanowią własność prywatną. Biorąc pod uwagę ustalenia w planie obowiązującym wnioskowane przeznaczenie tego terenu w sporządzanym projekcie planu pod zielenią urządzoną nie jest możliwe do uwzględnienia, ponieważ mogłoby stanowić podstawę do potencjalnych uzasadnionych roszczeń odszkodowawczych w związku z istotnym ograniczeniem lub uniemożliwieniem dalszego korzystania z nieruchomości (lub jej części) w dotychczasowy sposób lub zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą (art. 36 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Dlatego też utrzymano linię zabudowy w tej samej odległości od strony ulicy Piotrkowskiej, co w planie obowiązującym.

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko opracowywano równolegle z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania planistyczne. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących konfliktów, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanych i optymalnych kierunków działań.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku
w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno - porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu m.in. o ortofotomapy, dostępne raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja w 03.2024 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. w 03.2024 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. w 03.2024 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. w 03.2024 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. w 03.2024 r.;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98);
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2019 r.;
- Krajowa Polityka Miejska 2030 - uchwała Nr 136 Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 2022 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne dla terenu miasta Białegostoku, Kwiatkowski W., Gajko K., Ksepko M., Miniuk P., Stepaniuk M., Białystok 2004 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r. zmieniona uchwałą Nr LXXVII/1079/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 grudnia 2023 r.;
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły – przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1911) wraz z jego aktualizacją przyjętą rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 300);
- Stan środowiska w województwie podlaskim. Raport 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim. Raport wojewódzki za rok 2021, GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok, kwiecień 2022 r.;

- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2021 w województwie podlaskim, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku GIOŚ, Białystok, czerwiec 2022 r.;
- Raport z oceny stanu jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na rok 2019, PIG-PIB, Warszawa, listopad 2020 r.;
- Program ochrony powietrza dla strefy aglomeracja białostocka - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. wraz z jego zmianą uchwałą Nr XIX/235/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 8 czerwca 2020 r. oraz uchwałą Nr XLIV/610/2022 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 czerwca 2022 r.;
- Strategiczna mapa hałasu miasta Białystok, 2022 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla obszaru województwa podlaskiego - uchwała Nr LXIII/931/2024 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 lutego 2024 r.;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2021-2024 z perspektywą na lata 2025-2028, Białystok 2022 r. – uchwała Nr LIV/767/22 Rady Miasta Białystok z dnia 23 maja 2022 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego - uchwała Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U.W.P. poz. 2777) zmieniony uchwałą Nr XXXIX/356/17 z dnia 28 sierpnia 2017 r. (Dz.U.W.P. poz. 3270);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022, Białystok, grudzień 2016 r. (przyjęty uchwałą Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r. i zmieniony uchwałą Nr VI/42/19 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 18 lutego 2019 r.);
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2023, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl), 2022 r.;
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., 2000, Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej;
- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku (rejon ul. Lipowej i Nowy Świat) uchwalony uchwałą Nr XXXVII/454/12 Rady Miasta Białystok z dnia 17 grudnia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z dnia 10 stycznia 2013 r. poz. 207) zmieniony uchwałami Nr LI/802/18 Rady Miasta Białegostoku z dnia 18 czerwca 2018 r. oraz Nr LXXIV/1021/23 Rady Miasta Białystok z dnia 18 września 2023 r.;

- uchwała Nr LXXV/1034/23 Rady Miasta Białystok z dnia 23 października 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat;
- projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- własne obserwacje w terenie;
- <https://natura2000.gdos.gov.pl>;
- <https://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy>;
- <https://klimada2.ios.gov.pl>;
- <https://www.gov.pl/web/gios>;
- <https://isok.gov.pl/hydroportal.html>;
- <https://wody.gov.pl>;
- <https://bts.socware.pl>;
- <https://gisbialystok.pl>.

SPIS TABEL

Tabela 1	Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu.....	11
Tabela 2	Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska ...	34

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1	Załącznik do uchwały Nr LXXV/1034/23 Rady Miasta Białystok z dnia 23 października 2023 r.	4
Rysunek 2	Przydatność terenu do funkcji użytkowych	6
Rysunek 3	Wrys ze <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku</i>	7
Rysunek 4	Obszar objęty opracowaniem na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku	8
Rysunek 5	Przestrzenny rozkład ryzyka związanego z zagrożeniami klimatycznymi w sektorze Gospodarka przestrzenna.....	12
Rysunek 6	Charakterystyka form geomorfologicznych w obszarze objętym projektem mpzp	18
Rysunek 7	Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze objętym projektem planu	25
Rysunek 8	Analiza maksymalnej powierzchni zabudowy.....	28
Rysunek 9	Analiza minimalnej powierzchni biologicznie czynnej	28
Rysunek 10	Lokalizacja analizowanego terenu względem najbliższych obiektów i obszarów objętych formą ochrony przyrody.....	34

Strona tytułowa: fragment ortofotomapy (www.gisbialystok.pl) z 2023 r.

SPIS ZDJĘĆ

Zdjęcie 1	Widok na teren zieleni towarzyszącej zabudowie z przebiegiem ciągu pieszego	21
Zdjęcie 2a i 2b	Widok na teren, na którym nastąpiła sukcesja roślinności po wyburzeniu budynku przedszkola (2a - w kier. ul. dr I. Białówny, 2b –w kierunku ul. Piotrkowskiej)	22
Zdjęcie 3a i 3b	Wyróżniające się drzewa w obrębie terenu opracowania	23

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik 1	Istniejący stan środowiska przyrodniczego w obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat
Załącznik 2	Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat
Załącznik 3	Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.)

ZAŁĄCZNIK 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.)

Ja, Elżbieta Drożdżał, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Centrum w Białymstoku w rejonie ulic Piotrkowskiej i Nowy Świat oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

GLÓWNY SPECJALISTA
Elżbieta Drożdżał
Elżbieta Drożdżał